

JAN
MULDER

GUIDO DERKSEN - FRANÇOIS COLIN

RAF WILLEMS

WESSEL PENNING - JAAP VISSER

JAN
MULDER

VOETBAL INTERNATIONAL

GOUDA

INHOUD

1	JONGENSJAREN GUIDO DERKSEN	9
2	ANDERLECHT FRANÇOIS COLIN EN RAF WILLEMS	63
3	AJAX WESSEL PENNING	83
4	ORANJE JAAP VISSER	133
5	COLUMNIST GUIDO DERKSEN	165
6	<i>BESCHRIJVER</i> GUIDO DERKSEN	259
7	ACTEUR GUIDO DERKSEN	311
8	TELEVISIE GUIDO DERKSEN	325
	EPILOOG	397

HOOFDSTUK 1 JONGENSJAREN

DE GEBOORTE

Jan Mulder draagt zijn geboortedatum als een man. Ieder jaar weer moet hij twee minuten stil zijn op zijn verjaardag, de kop somber en ernstig, de wenkbrauwen een halve centimeter omlaag, want 4 mei, dat is de dag waarop Nederland zijn oorlogsdoden uit de twintigste eeuw herdenkt. En dan vooral de doden uit de Tweede Wereldoorlog; op vrijdag 4 mei 1945 bood admiraal Von Friedeburg immers de capitulatie van alle Duitse strijdkrachten in Noordwest-Europa aan.

Op diezelfde vierde mei 1945 wordt Jan Mulder geboren in het Oost-Groningse Bellingwolde. 's Nachts om kwart voor drie trekt hij voor het eerst zijn mond open voor een verongelijkte schreeuw. Bellingwolde, dat ligt stijf tegen de Duitse grens aan. In de streek Westerwolde, waar de aardappelvelden eeuwig fluisteren, waar de koolzaadplukkers hun koolzaadplukkersliederen zingen en waar 's winters een gure noordooster door de kieren kreunt. Westerwolde, dat is ook waar de Groningse bodem verandert. Voorbij Winschoten gaat de kleigrond van het Oldambt over in de zandgronden van Westerwolde. Jan is dus van geboorte een Groninger van het zand. 'Dat is een ander type Groninger', weet zijn jongere broer Henk. 'De klei-Groninger is wat meer de archetypische, gesloten Groninger, terwijl de zand-Groninger wat zachter, wat lossier en opener is. De gestaalde communisten van oostelijk Groningen zitten op klei, richting Finsterwolde en Beerta, die vind je niet op het zand.'

Onder Westerwolde hangt nog een laatste, slordige lap Groningen tussen Drenthe en de Duitse grens. Daar tref je de Groninger veengebieden, waar niemand iets mee te maken wil hebben. De veen-Groningers, uit plaatsen als Onstwedde, Bourtange en Musselkanaal, ze leiden een onopvallend bestaan. Ze vrezen God en de losse zeden van de atheïsten die boven hen wonen.

Zo niet op het zand van Bellingwolde. Jan ziet daar het levenslicht in de voorkamer van opa Jan Mulder en oma Hillechien Smit, aan de Noorderstraat nummer 20b. Jans vader Geert is zelf ook geboren in Bellingwolde. Zijn moeder, Anna Weeke (roepnaam Annie), komt uit

Blijham, een kleine tien kilometer naar het westen. Geert en Annie stammen beiden uit families van keuterboertjes en landarbeiders. Kinderrijke gezinnen zijn het, toevallig allebei met zes kinderen. Annie is thuis het oudste kind, Geert is vierde in de rij. Jans ene opa schraapt een karig bestaan bij elkaar als eenvoudige landarbeider, meestal in dienst van een herenboer. Zijn andere opa werkt afwisselend op de boerderij en bij een turfstekerij. Hij staat dan om drie uur 's nachts op en fietst dertig, veertig kilometer naar de veenkoloniën.

De meeste kinderen traden destijds in de voetsporen van hun ouders, maar Geert Mulder wil geen turf steken of op het land werken. In Bellingwolde staat een schoenenfabriekje dat werkmansschoenen fabriceert, degelijke bottines, en daar kan hij een baan krijgen en zich in het schoenmakersvak bekwamen.

Geert en Annie leren elkaar eind jaren dertig kennen, in de tijd dat Geert zijn militaire dienstplicht vervult. 'We kwamen elkaar af en toe tegen op de kermis en bij andere gelegenheden, en op een gegeven moment kregen we verkering', herinnert Annie Mulder zich. Een man in uniform, daar kun je wel mee thuiskomen natuurlijk.

Geruisloos afzwaaien is er helaas niet bij voor Geert, want Adolf Hitler heeft zijn zinnen gezet op gebiedsuitbreiding. In mei 1940 is Geert in Leiden gelegerd als de Duitsers binnenvallen. Zijn oudere broer Wim vecht op de Grebbeberg, maar Geert komt niet in actie. Als de Duitsers beginnen te schieten, geeft zijn sergeant de opdracht om de wapens in de gracht te gooien. Geert werpt zijn geweer in het water en keert terug in Oost-Groningen, een paar dagen nadat de Nederlandse troepen zich hebben overgegeven.

Tijdens de bezetting moet hij in het kader van de Arbeitseinsatz naar Duitsland. Geert wordt niet ver over de grens tewerkgesteld in Logabirum, bij een Nederlandse schoenmaker die laarzen en koppels voor het Duitse leger maakt. Mulder heeft geluk, want hij mag iedere dag als grensganger vanuit Bellingwolde heen en weer reizen. Soms neemt hij onderin zijn laarzen clandestien brieven mee voor de dwangarbeiders die in de Oost-Friese kampen net over de grens leven. Hij bluft zich dan langs de grenswachten, een bescheiden daad van verzet. Annie Mulder: 'Geert durfde wel veel hoor. Maar hij kneep 'm natuurlijk ook, en hij zei wel eens als hij thuiskwam: nou heb ik misschien te veel gezegd.'

Gelukkig is dat nooit het geval, en de oorlogsjaren verlopen in Oost-Groningen verder zonder wapengekletter. ‘We hadden het hier helemaal niet zo slecht’, vertelt Annie. ‘Alleen kleren kwamen we echt tekort. En betrouwbaar nieuws was er ook niet. We hoorden van de invasie in Normandië via kleine papiertjes die uitgestrooid werden. Als we naar de bioscoop gingen, lieten ze in het voorprogramma het oorlogsnieuws van de Duitsers zien, bijvoorbeeld dat de geallieerden op Sicilië geland waren. In de bioscoop ging bij zo’n nieuws een groot gejuich op, maar gek genoeg verloren de Duitsers nooit in die journaals. Wij deden daar dan natuurlijk weer cynisch over.’

In het laatste oorlogsjaar krijgt Geert Mulder veel vrije tijd, want zijn werkgever in Duitsland zegt: ‘Ga maar naar huis. Die Hitler wint de oorlog niet meer, dus je hoeft niet meer te komen. Het is goed verder.’ Geert kan nu meer tijd aan zijn verkering besteden. En dus volgt er een huwelijk, op 25 november 1944, als Annie een maand of vier in verwachting is. Inderdaad, een moetje. ‘Dan moest je trouwen ja, dat was gewoon zo’, zegt Annie. Na de huwelijksvoltrekking trekt het bruidspaar in bij de ouders van Geert. Van de hongerwinter is weinig te merken op het Groningse platteland, maar in het voorjaar van 1945 breken hachelijke momenten aan voor Geert en zijn hoogzwangere vrouw. Hun ongeboren vrucht beleeft spannende tijden. Annie: ‘Onze hoek van Groningen werd al op 13 april 1945 bevrijd. In die maand rukten er stoottroepen op met Canadezen, Fransen en Polen, die iedere dag een dorpje verder kwamen. De nacht van 12 op 13 april was een hele rare nacht. De Duitsers trokken al weg over de dijk, schietend en allemaal dronken. Mijn schoonmoeder zei dat we de volgende dag maar naar Blijham moesten gaan, naar mijn ouders, want in Bellingwolde was het te gevaarlijk. We hebben toen de hele nacht buiten in het zomerprieeltje geschuild en ’s morgens vroeg zijn we op de fiets naar Blijham vertrokken. Toen we daar aankwamen, wilden de Duitsers mijn fiets nog afpakken, maar toen ze zagen dat ik hoogzwanger was, hebben ze met de hand over het hart gestreken. Mijn man wilde vervolgens terug naar Bellingwolde om mijn schoonouders naar zijn broer te brengen, maar er werd weer geschoten, dus het was te gevaarlijk.’

De geallieerde troepen trekken die dag Blijham binnen en stoten door, de Duitsers teruggedrijvend richting grens. Annie: ‘Er werd overal

Jan Mulder (midden) heeft het op 10 mei 1967 na Hongarije-Nederland (2-1) aan de stok met Flórián Albert (rechts), sterspeler van de thuisploeg. Bondscoach George Kessler (links) probeert de boel te sussen.

Als trotse bezitter van een Ford Mustang bij De Hallepoort in Brussel.

DE PRACHTIGE BIOGRAFIE NU ALS PAPERBACK

De jonge generatie kent Jan Mulder (1945) alleen als televisiepersoonlijkheid. Maar vijftigplussers associëren hem nog altijd met Anderlecht. Tussen 1965 en 1972 maakt de schoenmakerszoon uit Oost-Groningen furore in Brussel. De liefde komt van twee kanten, maar als goalgetter en romanticus Mulder 27 is, wil hij nog een laatste stapje zetten. Hij droomt van het magische wit van Real Madrid, het wordt Ajax – twee keer winnaar van de Europa Cup I tenslotte. Dan gaat het mis. Johan Crujff vertrekt en Mulder krijgt het aan zijn knie. In 1975 valt het doek. Afgekeurd. De ontzetting is groot, maar vijfvoudig international Mulder begint een tweede leven. Als columnist, 'stukjesschrijver', acteur, en televisiemann openbaren zich vele verborgen talenten.

